

[Lars P. Jensen.]

håndværk får store problemer. Samfundet får store forpligtelser. Evner vi at klare det? Vil vi få gavn af det større fællesskab i Europa, der nu lægges op til?

Jeg kan på mit partis vegne love den højtærede finansminister ikke alene en velvillig behandling, men også en meget grundig behandling af lovforslagene i det kommende udvalg.

Chr. Christiansen: Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til lovforslag om forlængelse af loven om valutaforhold m. v. Det er en forlængelse af 1958-loven, således at den forbliver i kraft indtil udgangen af 1960. Lovforslaget er med sine 3 paragrafer let overskueligt, og der er ikke sket egentlige ændringer i de allerede gældende lovbestemmelser. Loven fremtræder stadig som en rammelov. Jeg skal ikke gentage de mere principielle bemærkninger, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, under behandlingen af toldlovsforslaget har fremsat, men blot sige, at jeg er helt og fuldt enig med ham i hans synspunkter.

Det er min opfattelse, at hovedlinjen i det fremsatte lovforslag svarer til de forhold, som tidens vilkår byder, og jeg kan da også på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Når dette er sagt, kan der alligevel være grund til for mig yderligere at fremføre nogle bemærkninger ved behandlingen af dette års valutlov. Denne gang behandler vi lovforslaget samtidig med forslag til lov om ændringer i toldloven. De to lovforslag hænger naturligvis meget nøje sammen, og det havde måske alligevel været ganske praktisk, som det i foråret var foreslået, at et fællesudvalg havde set nærmere på både toldlov og valutlov, men dette vandt jo ikke nogen tilslutning.

Der er imidlertid nu indtrådt en ny handelspolitisk situation for Danmark, eller måske rettere sagt: der er i færd med at

indtræffe begivenheder, som stiller os helt anderledes end for blot et år siden. Jeg tænker her på Danmarks kommende tilslutning til de syv landes frihandelsområde. At dette må kræve visse omstillinger og tillige direkte ændringer i vore handelsforhold og i vort forhold til andre lande i Europa, er jo ganske klart. Alt dette vil komme til at berede os vanskeligheder. Det er måske en svag trøst for os, at adskillige andre lande vil komme til at mærke de samme uafvendelige ændringer i erhvervs- og handelspolitiske forhold. Det ville bare være ønskeligt, at de nye omstillinger og ændringer ikke alene kom til at dreje sig om erhvervspolitiske og økonomiske spørgsmål, men også kom til at brede sig til mere menneskelige områder med en stigende velstand som mål og bane vej for et fredeligt samarbejde landene imellem.

Uden overdrivelse kan det vel siges at være en god bid, der tages ved ændringerne i toldloven og ved de betydelige afviklinger af importrestriktionerne, som foreslås i valutalovforslaget. Efter de oplysninger, der findes i dette forslags bemærkninger, regner den højtærede handelsminister med, at hvis den foreslåede udvidelse af liberaliseringen gennemføres, så vil det betyde, at der kun vil være 8 pct. af den egentlige industriproduktion tilbage på den bundne liste. Endvidere vil vi i øvrigt nå op til de mere end 90 pct., som er kendt fra OEEC-beslutningen.

Den udvikling, der er foregået i handelspolitikken i det sidste halve år, kræver vigtige beslutninger af regering og folketing, og alle erhvervslivets parter vil få fuldt op at gøre i den nærmeste tid. Vi kan glæde os over, at vi i denne for vort land så afgørende situation har den bedste valutareserve, vi vel nogen sinde har haft; vi har den største beskæftigelse, vi har kendt i lange perioder, og vi har en produktion og en eksport af meget betydelig størrelse. Men trods alt dette må vi ikke glemme, at hvad der nu forestår, kan rumme en meget betydelig risiko for Danmarks